

ת"ד 3234/07/13 - מדינת ישראל נגד ראובן עגמי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

11 נובמבר 2014

ת"ד 3234-07-13 מדינת ישראל נ' עגמי

בפני כב' השופט רועי פרי

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות תעבורה תל אביב

נגד

הנאשם: ראובן עגמי

באמצעות ב"כ עו"ד אבי מרדן

גזר דין

1. הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בעבירות של אי ציות לאור אדום שברמזור, אי מתן אפשרות להולכי רגל לחצות במעבר חצייה בבטחה - עבירות על תקנות 22(א) ו- 67(א) לתקנות התעבורה ונהיגה בקלות ראש שגרמה לחבלה של ממש - עבירה בניגוד לסעיף 62(2) ביחד עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

2. למקרא כתב האישום, עולה כי ביום 14.2.13, בשעת אחה"צ, נהג הנאשם משאית ברחוב יצחק רבין בגבעתיים, מכיוון מערב למזרח והתקרב לצומת עם רחוב בן גוריון. עסקין בצומת מרומזר ומערכת הרמזורים פעלה באופן תקין.

על גבי רחוב יצחק רבין מסומן מעבר חצייה להולכי רגל.

אותה שעו חצו במעבר המדובר, כשאור ירוק להולכי רגל דולק בכיוון, מימין לשמאל כיוון נסיעת הנאשם, הולכות הרגל א.א, ילידת 2007, ביחד עם סבתה א, ילידת 1955 (להלן: "הקטינה וגב' א" - בהתאמה).

3. הנאשם נהג בקלות ראש, לא שם ליבו לדרך, נכנס לצומת באור אדום בניסיעה שוטפת, לא אפשר להולכות הרגל להשלים חצייתם בבטחה, פגע בהן והעיפן לכביש.
4. כתוצאה מהתאונה נחבלו הולכות הרגל חבלה של ממש - הקטינה סבלה מחתך במצחה שנתפר. גב' א התקבלה לטיפול נמרץ נשימתי, לאחר החייאה ראשונית, הורדמה והונשמה עם פגיעה רב מערכתית, שכללה, בין היתר, דימום תת עכבישי, שברי גולגולת ועצמות הפנים, שברים בצלעות ובאגן, שבר בקלויקולה משמאל, קרע בטחול ובכבד, שבר ברצפת ארובת עין ימין, אושפזה ועברה שיקום ממושך, והכל כמתואר בכתב האישום.
5. הנאשם הודה והורשע במיוחס לו עלי כתב האישום, ונשלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן וחוו"ד הממונה על עבודות השירות, **בהסכמה**, תוך שהצדדים טענו לעונש באורח פתוח.
6. הנאשם יליד 1961, מחזיק ברישיון נהיגה משנת 1981, ולחובתו 89 הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2013, בחובן 4 עבירות חוזרות של אי ציות לאור אדום, ת.ד. משנת 2004 ועבירות מרובות של שימוש בטלפון נייד בעת נהיגה.
- הנאשם נעדר עבר פלילי.
7. התובעת המלומדת, הגישה מסמכים רפואיים אודות הנפגעת העיקרית, גב' א. התובעת טענה והטעימה כי עסקינן בנסיבות של רשלנות גבוהה ביותר מצד הנאשם, שכן אין ירוק משותף להולכות הרגל ולנאשם, כשהאחרון נכנס לצומת באור אדום ופגע בשתייהן. התובעת עמדה על תוצאותיה הקשות של התאונה והפנתה לעברו התעבורתי המכביד של הנאשם.
- התובעת פירטה אודות הנפגעת וטענה כי המדובר באם ל- 3 ילדים, עבדה בתחום משאבי האנוש, בעקבות התאונה חל מפנה בחייה, הן בפן הפיזיולוגי והן בפן הנפשי. מסלול חייה של הנפגעת השתנה לחלוטין.
- התובעת עתרה בתוך כך, תוך הפנייה לפסיקה, להשתתף מאסר בפועל, שלא בעבודות שירות, פסילה רישיון שלא תפחת מ- 5 שנים, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי קנס ופיצוי.
8. הסנגור המלומד עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם, בשים לב שנטל אחריות בפתח משפטו וחסך בזמן.
- עסקינן בנהג משאית מקצועי, ביום האירוע הודע לו ממקום עבודתו, חברה בה עבד במרוצת 28 השנים האחרונות, אודות פיטוריו. הדבר הטריד מנוחתו בשים לב לקשיי הפרנסה. הסנגור לא הקל ראש

בחבלות שנגרמו, אולם טען כי הגב' א השתקמה בצורה ניכרת, תוך שהפנה להודעתה במשטרה.

הסנגור ביקש כי התביעה תברר מצב הנפגעת נכון להיום.

הסנגור ניתח את עברו התעבורתי של הנאשם וטען כי רוב רובו מורכב מברירות משפט. הפנה לתסקיר שירות המבחן, נשוי ואב ל- 3 ילדים, שירת שירות מלא בצה"ל כולל שירות מילואים. לנאשם אח נכה צה"ל, השרוי במצב של צמח כמעט 30 שנה. האח מטופל ע"י הנאשם ואשתו. הורי הנאשם לא התאוששו מהאירוע שאירע לבנם (האח הנכה) ונפטרו בגיל צעיר יחסית, ממחלות שונות.

אחותו של הנאשם אף היא סובלת ממחלה קשה והנאשם מהווה עוגן עבור משפחתו.

באחרית דבריו, ביקש הסנגור לאמץ את המלצות שירות המבחן ובמידה ויוחלט לשלוח הנאשם למאסר, אזי שזה ירוצה בדרך של עבודות שירות לצד פסילת רישיון לתקופה סבירה.

9. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו, עמד על נסיבותיו האישיות והצורך לסייע לאחיו הנכה. הסביר כי ביום האירוע פוטר מהחברה בה עבד כקבלן הובלות מזה 28 שנים, כשהתאונה אירעה בדרך לביתו, לאחר שהתבשר על פיטוריו.

10. בעקבות בקשת ההגנה לתיעוד רפואי עדכני אודות הגב' א, פנתה התובעת לבעלה של הנפגעת. לתביעה נמסר, בין היתר, כי הגב' א עודנה מטופלת במחלקת לב ריאה, מתהלכת בקושי וראייתה אינה תקינה. הסנגור הגיב לדברים (בכתב) ועתר להסתמך אך על הדברים שהוגשו במהלך הטיעונים לעונש תוך שהטעים כי הענישה צריכה להיות אינדיבידואלית, בשים לב להשלכות התאונה גם על הנאשם ומשפחתו.

11. תסקיר שירות המבחן מתאר את נסיבות חייו של הנאשם.

מות הוריו של הנאשם והאח שנפגע במהלך שירותו הצבאי, מחבלת ראש קשה והמאושפז במרכז רפואי סיעודי. הנאשם ואחותו הינם האפוסטרופוסים על האח ודואגים לו לכל צרכיו. שירות המבחן ממליץ על שילובו של הנאשם בסדנא פסיכו-חינוכית של השירות בשיתוף עם עמותת "אור ירוק" לצד הטלת צו מבחן למשך שנה.

שירות המבחן ממליץ על הטלת עבודות שירות, שלא בהיקף המקסימלי, בשים לב להיות הנאשם מפרנס עיקרי או הטלת צו של"צ בהיקף נרחב.

12. מחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות עולה כי הנאשם נמצא מתאים לריצוי עבודות שירות, בבית האבות משען, בחולון. דגימת שתן שניטלה מהנאשם, נמצאה נקייה משרידי סם.

דין והכרעה

13. המחוקק קבע במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין את עקרון ההלימה, כעקרון המנחה בענישה, דהיינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין, כאשר בתוך מתחם העונש יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב, בין היתר, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

14. מתחם העונש ההולם בעבירה של נהיגה בקלות ראש שגרמה לחבלה של ממש לאדם, בנסיבות של חציית כביש במעבר חצייה או בסמוך לו, נע בין פסילת רישיון של מספר חודשים, מעבר לפסילת המינימום, לצד רכיבי ענישה נוספים כגון מאסר מותנה, פסילה על תנאי וקנס ועד לפסילת רישיון לשנים, לצד של"צ או מאסר בפועל, למספר חודשים, שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד למאסר בפועל של 9 חודשים לצד ענישה נלווית.

(רע"פ 7257/12 גדעון סנדרוביץ נ' מדינת ישראל, מיום 18.10.12, רע"פ 3764/05 ורד בן זוויה נ' מדינת ישראל, מיום 21.4.05, רע"פ 905/13 יצחק חייק נ' מדינת ישראל, מיום 11.2.13, רע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל, מיום 24.6.12, רע"פ 6117/11 ג'סאן חלבי נ' מדינת ישראל, מיום 14.12.11, עפ"ת (ת"א) 33756-02-13 טאהא נ' מדינת ישראל, מיום 7.3.13, עפ"ת (ת"א) 50160-02-14 יאיר יקיר אדרי נ' מדינת ישראל, מיום 6.3.14, עפ"ת (ת"א) 62536-01-13 משה סבן נ' מדינת ישראל, מיום 21.2.13).

היות שבעבירות תעבורה, לרוב, הערך המוגן שבבסיסן מתרכז בשמירה על בטחונם ושלומם של משתמשי הדרך, אזי מנעדו של המתחם תלוי בעיקרו בנסיבות התאונה, מידת אשמו של הנהג, דהיינו מידת רשלנותו, ובתוך כך ניתן לשקול גם אם קיימת תרומת רשלנות מצדו של המעורב (סעיף 40ט(א)(2) ביחד עם סעיף 40יב לחוק העונשין), אופי החבלות שנגרמו והעבר התעבורתי - כנסיבה שאינה קשורה בביצוע העבירה.

15. בית המשפט העליון קבע כי יש להטיל עונשים חמורים ומרתיעים על אלה הפוגעים בבטיחות בדרכים ובנהיגה רשלנית גרמו לתאונות דרכים, תוך סיכון לחיי אדם.

המשנה לנשיא, כב' השופט חשין, כתוארו דאז, ציין במסגרת ע"פ 11786/04 חוסאם אבו טריף נ' מדינת ישראל, מיום 5.9.05, כהיא לישנא:

"לא יעבור יום שלא נשמע בו על תאונת דרכים קשה שארעה בכבישי הארץ, לעיתים קרובות - קרובות

יתר על המידה - תאונה מקפחת חיים לעיתים תאונה החותכת בגופם של אנשים והופכת אותם נכים כואבים ואומללים לכל חייהם. ולעיתים קרובות - קרובות יתר על המידה - "הגורם האנושי" הוא הסיבה המיידית לתאונה: קלות דעת, פזיזות, אדישות, נמהרות של אוחזי ההגה. תאונות הדרכים היו כמגפה הפושטת בקהילה ומותירה אחריה חללים כחידק-מוות שאין יכולת לעמוד בפניו. הגיעה עת שבתי המשפט יעלו תרומתם לעצירת המגפה, להשמדת חידק-המוות. תרומה זו פירושה הוא הטלת עונשים חמורים על מי שנמצאו מדביקים אחרים בחידק-המוות ועל מי שהתנהגותם מסייעת למגפה להוסיף ולהתפשט. עונשים מרביים שנקבעו בחוק למי שהורשעו בעבירות תעבורה אלו ואחרות לא לתפארת המליצה נוצרו, וראוי שבתי המשפט יתנו דעתם אליהם".

המשנה לנשיא בית המשפט העליון, כב' השופט נאור, קבעה במסגרת **רע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל, כי:** "תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נגד תאונות הדרכים. לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

16. נהג המתקרב למעבר חצייה חייב במשנה זהירות וחלה עליו חובת זהירות מוגברת.

על נהג המתקרב למעבר חצייה לתור אחר הולכי הרגל, ובתוך כך לאפשר להולכי רגל שבמעבר להשלים חצייתם בבטחה.

הולכי הרגל הינם שבריריים ביחס לכלי הרכב העשויים טונות של פח וברזל.

המפגש בין כלי רכב להולך רגל שכזה עלול להיות קטלני, ובטח לגרום לחבלות ופגיעות בגוף.

במסגרת **רע"פ 7257/12 סנדרוביץ נ' מדינת ישראל**, אישר בית המשפט העליון, ענישה של 6 חודשי מאסר בפועל, מאחורי סורג וברית, ו- 6 שנות פסילת רישיון, בגין הרשעת נהג שגרם לתאונת דרכים, במהלכה פגע בהולכת רגל שחצתה במעבר חצייה וגרם לה לפגיעה רב מערכתית.

ברע"פ 3764/05 ורד בן זויה, אישר בית המשפט העליון ענישה של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד פסילת רישיון לתקופה של 5 שנים, על נהג שהורשע בגרימת תאונת דרכים, במהלכה פגע בקטין על גבי מעבר חצייה וגרם לו לחבלות של ממש.

במסגרת **עפ"ת (ת"א) 33756-02-13 אמין טאהא**, אישר כב' השו' בן-יוסף, מבית המשפט המחוזי בתל אביב, ענישה של 9 חודשי מאסר בפועל לצד פסילת רישיון בת 7 שנים בגין גרימת תאונה במהלכה נפגעה הולכת רגל, במעבר חצייה וסבלה חבלות של ממש.

17. נסיבות ביצוע העבירות שבפני הינן חמורות. אין כל אשם תורם להולכות הרגל, שחצו את המעבר, כשהאור בכיוונם הראה ירוק.

הנאשם התקרב למעבר, בנסיעה רצופה, חצה את הצומת בניגוד לאור האדום, כשהוא נוהג במשאית ובתוך כך קיפח זכותן של הולכות הרגל במעבר ופגע בהן, סבתא ונכדתה, העיפן על גבי הכביש וגרם להן לחבלות של ממש.

עסקינן ברשלנות גבוהה הרובצת לפתחו של הנאשם.

בכגון דא, ציין המשנה לנשיא, כב' השופט חשין, כתוארו דאז, במסגרת הלכת בן זוויה לעיל, כי: **"במקרים של גרימת חבלות אשר אך כפשע ביניהן לבין גרימת מוות, יש הצדקה להקיש מן העונש המינימלי הקבוע במקרה של גרם מוות ברשלנות תוך שימוש ברכב - הוא עונש של שישה חודשי מאסר בפועל...ולגזור עונש מאסר בפועל...ואמנם, בעבירות תעבורה אשר יש בהן כדי לסכן חיי אדם גוברים לא אחת שיקולי ההרתעה על ההתחשבות בנסיבותיו האישיות של העבריין".**

18. הערך המוגן שבבסיס העבירות שפני - הינו ערך חיי אדם ושלמות גופו ובתוך כך בטחונם ושלומם של משתמשי הדרך, אלה הנוהגים, אלה הנוסעים, אלה החוצים את הכביש במעבר חצייה או בסמוך לו ואלה שעל גבי המדרכות, שבצדי כבישי ארצנו.

עניין לנו בפגיעה בשתי הולכות רגל, על מעבר חצייה, בנסיבות של מעבר באור אדום ונהיגה בקלות ראש, הקטינה סבלה מחתך במצחה ואילו סבתה, הגב' א, סבלה מחבלות של ממש, ובין היתר, פגיעה רב מערכתית, דימום תת עכבישי, שברי גולגולת ועצמות הפנים, לרבות ברצפת ארובת עין ימין, שבר בקלויקולה משמאל, שברים בצלעות ובאגן, קרע בטחול ובכבד. הנפגעת עברה אשפוז, טיפולים ושיקום. נראה כי כיום חל שיפור משמעותי במצבה - כמתואר בתיעוד שהועבר לעיוני מטעם התביעה.

אציין כי גם מהודעת הנפגעת, שנגבתה ממנה, כשלושה חודשים לאחר התאונה, ניכר שיפור.

19. מדיניות הענישה הנוהגת הינה כבמתחם אליו הפנתי.

הנסיבות שאינן קשורות בעבירה מתרכזות בעברו התעבורתי ובנסיבותיו האישיות של הנאשם.

עניין לנו בנהג משאית מקצועי, עם עבר תעבורתי שאינו תקין, כלל ועיקר, בחובו תאונת דרכים ישנה ועבירות חוזרות של אי ציות לאור אדום.

הנאשם כאמור מפרנס עיקרי למשפחתו, עצמאי, הדואג לעובדיו, אימו ואביו נפטרו כאשר ברקע פציעת אחיו, במהלך שירותו הצבאי והעובדה כי הנאשם ואחותו מטפלים באח הנכה.

20. התחבטתי ארוכות ביחס לתיק זה.

מחד גיסא, עניין לנו ברשלנות גבוהה תוך גרימת חבלות של ממש. מאידך גיסא, נסיבותיו האישיות של הנאשם, כמפורט בדברי הסנגור, בתסקיר ובין היתר, מפרנס עיקרי, שנהיגתו מטה לחמו, המשמש עוגן למשפחתו ותמיכה לאחיו הנכה.

שיקול נוסף, שתרם להכרעת הכף, והביאוני להחליט שלא לשלוח את הנאשם למאסר ממש, אלא להסתפק בתקופה המקסימלית של ריצוי בעבודות שירות, הינו בעמדת התביעה בתיק זה, עת ניתנה הכרעת הדין במסגרת ההסכמה הדיונית, שבין הצדדים.

במועד מתן הכרעת הדין, הודיעה התביעה כי הצדדים הגיעו להסכמה דיונית, לפיה הנאשם ישלח לתסקיר מאת שירות המבחן ולחוו"ד הממונה על עבודות השירות, תוך שהצדדים ישובו לשוחח - **ראו עמ' 4 לפרוטוקול, מיום 30.4.14.**

הסנגור אישר את ההסכמה, וביקש ששירות המבחן יבחן חלופה של של"צ, **"שכן אם לא יקבל בית המשפט את בקשת המאשימה לשלוח את הנאשם לביצוע עבודות שירות, תהיה אופציה חלופית".**

בהמשך הדברים ציינה התובעת: **"אבקש להבהיר שכעקרון עמדתנו למאסר ולכל הפחות עבודות שירות, באם ימצא מתאים ולא לשל"צ".**

בית המשפט, הגם שהבין כי עניין לנו בהסכמה דיונית, בחר להזהיר את הנאשם כי אינו כבול בהסדרי טיעון והנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום ודינו הוכרע.

לאור האמור, תמוהה עמדת התביעה, בשלב הטיעונים לעונש, עת עתרה למאסר בפועל, שלא בדרך של עבודות שירות (**"לכן אני עותרת למאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, שלא בעבודות שירות..."** - ע' 7, ש' 8-9).

לא מצאתי כל שינוי בנסיבות שיוביל לשינוי בעמדה העונשית, אותה הציגה התביעה, בשלב הכרעת הדין, עת הסכימה לשליחת הנאשם לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות, גם אם לא הייתה הסכמה עונשית בין הצדדים, מלבד שינוי ברוחות הסתיו.

אכן, הלכה היא, כי אין בהפניית נאשם לקבלת חוו"ד ממונה כדי ליצור בקרבו צפייה כי ירצה את מאסרו בעבודות שירות או לכבול את ידי בית המשפט מלהשית עליו מאסר בפועל - **רע"פ 3026/14 יגאל רימן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו].**

עם זאת, עצם הסכמת התביעה להפנות הנאשם לחוו"ד שכזו, כאשר היא מודיעה שעמדתה תהא למאסר לכל

הפחות בעבודות שירות, מבלי להביע כל הסתייגות מעצם שליחתו של הנאשם לתסקיר ולחוו"דהממונה, יש בה משום עמדה, שיכול הנאשם לפתח לגביה צפייה, בשים לב לנסיבות הרלוונטיות שבפני.

21. לאור הנימוקים שמניתי לעיל, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, הערך המוגן ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ובתוך המתחם עברו התעבורתי של הנאשם, נסיבותיו האישיות, לצד נטילת אחריות מלאה ותסקיר שירות המבחן, **באתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **מאסר לתקופה של 6 חודשים**, שירוצו בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות.

הנאשם יתייצב ביום 24.11.14, שעה 08:00 בבוקר, במפקדת שב"ס, מחוז המרכז, יחידת עבודות השירות, רמלה, לתחילת ריצוי עבודות השירות, כשהוא מצויד בתעודת זהות.

ב. **קנס כספי בסך 1800 ₪** או 18 ימי מאסר תמורתם.

הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 11.2.15.

ג. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של **36 חודשים בפועל**. במידה והנאשם נפסל מנהלית, תנוכה הפסילה המנהלית מתקופת הפסילה בפועל. **הנאשם יפקיד רישיונו עד ולא יאוחר מיום 1.1.15, במזכירות בית המשפט.**

ד. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של **6 חודשים**, וזאת על תנאי למשך **3 שנים**.

ה. מאסר על תנאי בן **6 חודשים** ל- 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירות של נהיגה בקלות ראש בנסיבות של גרימת חבלה של ממש לאדם או נהיגה בזמן פסילה.

ו. **צו מבחן למשך שנה**. על הנאשם לשמור על קשר הדוק עם שירות המבחן, בהתאם לתסקיר ולהמלצות השירות, לרבות השתתפות בסדנא הפסיכו-חינוכית.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק הפרוטוקול לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, י"ח חשוון תשע"ה, 11 נובמבר 2014, במעמד הנוכחים.